

Skönhet, **fulhet**, värderade egenskaper,
Kulturen, 'kittet' i samhällen, i kulturella
yttringar. **Arkivera**, berätta, kartlägga, samla
Socialpolitik, möten, människor,
kommunikation, makt, organisering,
motstånd, motsatstänkande, mänsklighet,
kultur, **uppdelningar**, popkultur,
grupperingar, uttryck, språk, direkthet,
improvisation, kreativitet, **känslor**, kropp,
taktilitet, **tid**, evighet, dimensioner, rymden,
gudomlighet, astrologi, spiritualism, arv,
erfarenhet, efterlämningar, **spår**, avtryck,
perception, transmittor, receptor, medierade
samtal, **internet**, extrasensorisk perception,
frihet, drömmar, meningsskapande,
existens, **mellanrum**, överskridningar,
symboler, betydelse, rötter, grenar,
sammanhang, tillhörighet, inkludering
Identitet.

Manifest för post-sanningen

Ett konstnärligt forskningsprojekt i tre delar

Del 1. En förklarande text

Del 2. Manifest för post-sanningen

Del 3. Ett möte och sedan ett samtal

KMD, Fakultet for kunst, musikk og design UiB
Examensprosjekt, Kandidat Fri konst
Siri Frances Wibell 2017

Innehållsförteckning

S. 5 *Utan titel*

S. 7 Manifest i punktform

S. 8 Process 1

S. 8 Vecka ett och jag vänder blicken inåt

S. 13 Vecka två och jag vänder blicken utåt

S. 16 Vecka tre och jag vänder blicken inåt

S. 22 *Jag sa att jag skulle åka dit den dagen*

S. 24 Process 2

Utan titel

Om arvet vore jag
Och det är hit vi
har kommit

Sådant vi minns
och sådant
Inte

Strävsamhet och flit
och sedan allting
det där andra

Inuti huvudet
Och genom handen
Känslan som förbinder
Ett stort inuti
Ett stort utanpå

Inuti huvudet
En ensam impuls
En sjuk tanke
Och handen

Närmare den
Bakom mig
Och den framför

Lutar kroppen
Mot andra än
Mig själv

Kroppen som följer
Berättar, bekräftar
Språket i tungan
Men också i kroppen

Symbiotik och dualism

För de som inte vet
I vilken ände de ska
Börja

Nysta nu, nysta upp
Dela i tu och ordna
Motsatspar och
Hierarkier

De tar slut med enandet
Den fulla existensen
Verkligheten

Vem blir man av att
Våga se?
Av att omfamna
Fullständighet

Först rädd såklart
Och ledsen
Men sedan
Öppnas fönstret

Framtiden är här nu
Vi står först i kön
Jag ska hjälpa dig
Att lyssna

I ett ögonblick
Förståelse
Oändlighet

Rätt nerv rätt synaps
Ett öppet fönster
Vi hoppar ut
Vem blir man av att se?
Av att öppna ögonen?

Instruktioner för navigering i post-sanningen

1. Det finns ingen sanning
2. Det fanns aldrig någon sanning
3. Kroppen är bärare av universell kunskap och energi
4. Alla runt dig ljuger (men vet kanske inte ens att de gör det)
5. Kulturen och systemen är byggda av oss
6. Naturen är inte naturlig (den är byggd av kulturen)
7. Systemen är byggda utan hänsyn till känslan
8. Vetenskapen och kunskapsproduktionen är partiella kunskaper under falsk flagg
9. Allting är förenklat, men vi har kapacitet för att förstå en fullare bild
10. Universum vet sin väg, se på finjusteringarna i naturkonstanterna
11. Samma tankar tänks om och om igen, cirkelresonemang präglar oss
12. Kultur som meningsproduktion befäster eller bryter normer varje dag, hela tiden
13. Aktivt motstånd innebär görande (förflyttning och brytning av gränser)
14. Förståelsen sitter i kroppen (inte i klassrum på Harvard)
15. Människor mår dåligt eftersom att samhället suger
16. Vi har för första gången tillgång till information utanför propaganda-apparaterna
17. Förnuftets tid är förbi, känslan är vägledaren
18. Människor vet i magen vad som är sant och rätt (innan och bakom att de blivit lurade av systemet)
19. Vi måste öppna ögonen och närma oss varandra
20. Vi kan skapa något nytt och bättre

Process 1

Detta är anteckningarna från den första av de två erfarenhetsbaserade processer som lagt grunden till projektet. Den består av dagboksanteckningar som ett verktyg för att i kontrollerad form göra research med hjälp av hela existensen och dess kontexter som material. Under sexton dagar undersökte jag med hjälp av vardagen koncepten sanning, post-sanning och autencitet. Erfarenheterna antecknades genom en förutbestämd form.

VECKA ETT OCH JAG VÄNDER BLICKEN INÅT

Dag 1 6/2

Vaken hela natten

Dröm: I drömmen bor jag hemma hos en tant som jag i det vakna livet bodde hos i Stockholm. Jag bor hos henne ibland i mina drömmar, men lägenheten ligger i Bergen. Den är stor och full av bråte, jag har just flyttat in och erbjuder mig att städa. Även i drömmen har jag bott här förut.

Mina klasskamrater vill att jag ska flytta in hos dem istället, men jag vill ha eget rum, och avböjer. Jag har balkong och mitt rum är ljust. Vi ska ha presentationer i skolan, men jag vet inte hur dags min är. Jag hittar inte schemat och ingen annan vet. På kvällen innan presentationen umgås jag med min kusin, vi har inte setts på många år. Vi sitter i trädgården utanför hennes barndomshus och pratar.

Tankar om sanningen: Nu har projektet alltså startat och jag skriver detta med vänster hand pga inflammation i den högra. Jag har haft några riktiga skitdagar strax innan detta med mycket ångest och stress, men nu känns det lite lättare. Världen runt oss faller isär. En högervriden populist med storhetsvansinne har varit president i USA i två veckor. Som en ren synkronicitet med detta projekt, eller bevis på dess aktualitet, så introducerade hans pressekreterare förra veckan begreppet alternativa fakta, enkelt sammanfattat innebär det lögn som utger sig för att vara sann.

Undrar över vad som egentligen kan kallas för sanning. Den *sanna* sanningen är ju i själva verket en väldigt partiell kunskap, som utgår ifrån generalisering och universalism på felaktiga grunder. När denna process synliggörs, i och med både politiska

strömningar till dess fördel och orimligheten i makthavares världsbild, kan vi då hitta kryphål och komma runt den? Alla söker efter mening, jag söker också efter autencitet. Jag tror att allting har en mening, och så även detta projekt.

Känslor: Har haft mycket ångest i helgen. Den lättade idag. Jag känner mig redo att ta mig an detta projekt och mitt liv. Tvivlar på denna form, tänker på huruvida jag måste göra 'konst' eller om detta duger.

Mat: Jag äter äggmackor till frukost, med ost, majonnäs och paprika på vitt bröd. Till lunch äter jag en påse godis, blir illamående. Lakrits och choklad.

Saker jag gör: Jag gör ingenting idag, är bara hemma. Så trött, det är februari. Tänker mycket på projektet. Vill sova igenom februari men måste faktiskt börja med detta. Ett sånt motstånd!

Research: Samlar artiklar och lyssnar på radio, läser om det nya USA.

Dag 2 7/2

Vaknar 10:19

Dröm: Sover länge och drömmer intensivt. Vi ska på husbilssemester med familjen, och vi ska åka till Öland. Dagen innan är jag på en jättestor fest i Stockholm, pratar mycket om Bergen. Alla är så glada att se mig.

Jag sover över hos min ex-älskare, vi hånglar. Mamma hämtar mig på morgonen och vi åker till de andra i bilen. När vi har kommit till Öland så vill jag och mamma gå på second hand, men pappa vägrar. Jag säger att han är en jävla tyrann, tappar det fullständigt och skriker allt jag tycker om honom. Jag hoppar ur bilen och tar mig tillbaka till Stockholm. Jag får komma hem till min ex-älskare. Vi går på fest samma kväll igen men älskaren ska jobba. Min bästis säger att jag ska låta honom vara så jag åker under morgonen och möter min familj.

Pappa är inte arg längre, men jag ber inte om ursäkt. Vi har ställt husvagnen i min barndomsväns familjs trädgård. Jag sover med de andra i mörkret men vaknar och måste ut. Ut i den mörka trädgården. Mammans hund är där, och en brunbjörn. Staketet till björnens inhägnad är nedrivet, och den springer rakt mot mig. Den skadar mig inte, den vill bara leka med hunden. Jag frågar min kompis varför hon skaffat björn och hon säger att det är ett intressant husdjur. Alla vaknar, hälsar på björnen, och så går vi

tillsammans mot husbilen. Vi sjunger, jag och pappa, och t.om. björnen gråter för att det är så vackert.

Tankar om sanningen: Tänker mycket på den nya högerpopulismen som breder ut sig, samt på murarna som byggs. Murar som byggs mot sanningen. Känner inte alla i sina bröst vad som är rätt och fel? Är inte medmänsklighet alltid rätt? Jag undrar över sanningen i konceptbegreppet. Konst är bara vad vi gör det till och så även existensen.

Kanske måste jag utarbeta en ny filosofi, eller undersöka de existerande. Jag försöker använda hela existensen för att förstå denna fråga om sanning, men är min existens sann? Är det mer sant att jag gör detta bara för att jag följer ett schema? Det finns ingen sanning i vad som är konst, det är förgängligt. Kanske är sanningen också sån, miljontals subjektiviteter. Jag tror att det är därför jag gör detta projekt, som också i sin form är just en sådan. En personlig positionering.

Känslor: Jag är pigg och glad. Tänker på konceptbegreppet och är ute i solen. Armen börjar äntligen bli bra men jag är nervös för att använda sönder den igen och tar det därför väldigt lugnt med skrivandet.

Mat: Till frukost ägg på rågsprö och kaffe. Till lunch lagar jag en blomkålssoppa med vitlök, lök och vitkål och efter det bakar jag vitt bröd. Dricker en burk läsk. Dricker flera koppar kaffe.

Saker jag gör: Går ut i solen för det är vackert väder, lämnar tillbaka böcker på biblioteket och lånar nya som relaterar till detta projekt och dess form. Tänker mycket på konstnärlig forskning och betydelsen av konst. Handlar mat och lagar äntligen den där jävla soppan. Frågar mina roomies hur de mår och får inte frågan tillbaka, jävla självupptagna män. Går på en butik jag inte brukar gå på. Funderar över framtiden efter konstnärlig utbildning. Somnar tidigt.

Research: Lånar böcker om konstnärlig forskning och relationell konst, lyssnar på radio och läser.

Dag 3 8/2

Vaknar 05:54

Dröm: Jag minns bara slutet av drömmen. Vi ska ha presentation i skolan i morgon, jag och mina två bästa vänner i klassen sover över i mitt barndomshus. Jag hittar en väska full med foton och annat som min mamma sparar, och blir så ledsen att jag inte hittade

den innan min förra utställning. Ser länge på foton, de är så vackra. Jag är vaken hela natten. På morgonen plockar jag snabbt ihop och precis när jag bäddat mammas och pappas gamla säng så vaknar jag.

Tankar om sanningen: Sanningen om sig själv, narrativen, att regissera sitt liv. Pratar med vänner och tänker mycket på de personliga narrativen genom vilka vi befäster vår världsbild och position. Ett konstant görande, som skapandet av kön men på många nivåer av existensen. Dualismer och motsatstänkande skapar dåliga förutsättningar för gråskalans existens, språket och tankevärlden begränsar handlingsutrymmet.

Mat: Jag äter av mina baguetter till frukost. Är på skolan länge, dricker mycket kaffe och äter en skål couscous på eftermiddagen. På natten när jag kommer hem äter jag det sista av blomkålssoppa och ostmackor.

Känslor: Är effektiv och tar in mycket information under dagen, blir trött men är på gott humör. Det är få kritik för saker jag sagt och funderar över förståelse och kommunikation i förhållande till ovan nämnda narrativ. På kvällen trött, åt för lite, blir pigg av öl och tänker på vilka sammanhang som ger personlig mening och hur de också bidrar till att befästa eller bryta rådande föreställningar.

Saker jag gör: Jag är på skolan redan 09.00 för möte om kommande resa och projekt. Efter det paus och sedan möte 12.00 på cafét där jag ska jobba nästa helg. Efter det möte 13.00 med klassen inför vår utställning i vår. Efter det stannar jag på skolan, går promenad med en klasskamrat, dricker kaffe och sedan öl i köket och umgås med vänner ifrån skolan. Påväg hem dricker vi två öl på bar också, hemma runt 03.00.

Research: Samtalsfokus hela dagen, mycket info och diskussion.

Dag 4 9/2

Vaknar 10:35

Dröm: Jag minns inte drömmen, somnade full.

Tankar om sanningen: Faktiska skeenden, att regissera sitt liv, konstruktioner. Jag pratar om projektet med min handledare och det dyker upp intressanta tankar om både projektets form och runt sanning som koncept. Jag landar mer och mer i att jag ändå tror på en sanning, att det är kärnan i det här projektet, men att jag också tror på att den är svår att nå eller förstå. För många system och strukturer överskuggar och påverkar. Jag tror jag gör ett projekt om just det, att jag undersöker kärnan genom denna process

men formar och presenterar den också som kritik och synliggörande av de strukturer som annars färgar den. Intuitionen leder som vanligt, tron på en mening, på något äkta existerande utanför fångenskapen, något som vi kanske kan fånga. Eller, jag kan nog fånga det, jag som getts all denna tid att tänka; Men hur förmedlar jag? Hur pratar vi om detta på rätt sätt? Tänker också på representation och självrepresentation, selfie-tiden och presentationen av en själv. Regissering, curatering.

Mat: Jag äter rågknäcke med ägg och en apelsin till frukost. Dricker kaffe. På kvällen är jag väldigt hungrig och äter stekta nudlar och grönsaker, äter lite för snabbt. Dricker en kopp te innan jag går och lägger mig.

Känslor: På morgonen är jag nervös och ledsen för min sjukdom. Under dagen lättar det och jag greppar projektet, livet, allting lite bättre. Bra att jag får känna mig förstådd i samtal med min lärare, det är inte alltid den möjligheten finns. Trött efter hårt kontemplerande arbete, fått ont i armen igen av gårdagen när jag inte vilade den och orkar inte på event på kvällen.

Saker jag gör: Tänker, tänker, tänker. Tar det lugnt hemma under dagen. Går till skolan vid 14.00 och förbereder tutorial 17.00. Jobbar med papperslappar och mindmaps. Efter den är jag jättetrött och går hem vid 19.00, äter och somnar.

Research: Tutorial med diskussion som gick djupt i projektet, läser om omvärlden och får höra tankar om min utgångspunkt av lärare.

Dag 5 10/2

Vaknar 07:55

Drömdagbok: Drömmer mycket men minns bara slutet. Någons pappa är sjuk i huvudet och behandlar barn illa. Jag pratar med andra vuxna om att han har fel och är elak mot alla. De förstår mig och tror på mig. Jag stannar hos barnen och tar hand om dem. Vaknar tidigt och kan inte somna om, är nervös för att gå till läkaren och få röntgensvar.

Tankar om sanningen: Den fullständiga existensen, lagren av verklighet, sanningen; lögnen; magkänslan. Mirakel, mening, tro.

Mat: Äter det sista av baguetterna med ägg och lök till frukost. Dricker en kopp kaffe. På eftermiddagen lagar jag tortellini med gräddsås och dricker en läsk.

Känslor: Först är jag sammanbiten. Innan läkartiden går minuterna långsamt. Efteråt går jag på moln. Så tacksam och glad, på ett lugnt och tryggt sätt. Jag är stolt över mig själv.

Saker jag gör: Går till läkaren och får veta att min MS inte syns alls i hjärnan längre. Det är tomt på röntgen. Hon sjukskriver mig dock för armen så detta blir det sista jag skriver på ett tag, nästa vecka blir det ljudinspelning istället, armen får inte belastas. Jag ringer min familj utanför vårdcentralen i lyckorus och sedan går jag hem via apoteket och butiken.

Research: Att vara i kroppen

Jag tar nu två dagars helg utan tanke på projektet. Det är ju såklart inte sant, jag tänkte massor, men gjorde ingenting. Låg hemma i min säng och tog det lugnt större delen av tiden.

VECKA TVÅ OCH JAG VÄNDER BLICKEN UTÅT

Dag 6 13/2

Vaknar 10:20

Äter äggfrukost och hummus

Är hemma och slappar

Mår bra, avslappnad

Esoterisk kunskap, Luther och samhället

Research läsning och radio

Dag 7 14/2

Vaknar 11.00

Äter stekta nudlar frukost, sen massa kaffe och på kvällen morotssoppa

Är på skolan och tänker med kroppen, det är sol och jag mår bra men motstånd i arbetet. Är helt slut när jag går hem för jag inte ätit, somnar tidigt. Försöker söka en skola, tänker på hur saker leder till varandra som ringar på vattnet, påverkar, leder och styr. Skriver om manifestet och möblerar i studion, väldigt fint där nu. Handlar mat på väg hem, det tar lång tid för jag är så trött. Tänker på kroppen och naturen, hur kulturella prägningar ändå styr de faktiska massorna. Naturlighet och normalitet.

Dag 8 15/2

Vaknar 09:35

Glömmer frukost, äter avokadomacka och dricker öl på kvällen, pizza påväg hem.

Är stressad och simmig i huvudet

Är på skolan och jobbar + har best Beauty kunder, tre stycken. Hänger med en vän i klassen och dricker öl, vi går med en annan vän till en bar och jag har redan ont i benen när jag går hem i regnet. Stod konstigt när jag klippte.

Produktion och kapitalismen

Plagiat, sampling, mediebilden

Rum utanför de etablerade

Dag 9 16/2

Vaknar 10:20

Äter först på eftermiddagen, soppa igen och grilled cheese sandwichar. Har fruktansvärd mensvärk OCH träningsvärk i benen så jag knappt kan gå. Öppnar fönstret och sover vidare till efter lunch, det regnar igen nu efter lång tid av sol och kyla. Känns skönt. Går upp och försöker göra något av dagen men känner mig för ynkelig. Tänker på möten och kolliderande system, hur vi presenterar oss och vilka tankar vi tänker. Planerat TASC TAKEOVER till i morgon, handlar mat och lagar. Äter choklad och tittar på datorn. Inget arbete idag. Tankens hegemoni. Tänker på fysiska och psykiska variationer och hur vi skapat bilden av normalitet. Hur det är att ha fysiska eller psykiska funktionsvariationer jämfört med alla högfungerande i systemet, speciellt de som inte syns. Nu ser jag mig som frisk i min MS, men många verkar trott att jag var det också när jag var sjuk. De brydde sig bara om hur jag såg ut och inte hur jag upplevde verkligheten.

Dag 10 17/2

Vaknar 09.00

Den första dagen på TASC, jag driver ett café och lagar maten själv. Jag ler när besökarna kommer, även när de är äckliga gubbar som kallar mig för en fin svensk pike. Jag tänker mycket på hur förståelsen sitter i kroppen, på att arbetet i benen och armarna tröttar ut och ger resultat.

Jag är lite bättre i benen idag men kan knappt gå i trappor och backar. Armarna fungerar i alla fall. Disken framför mig fylls av läckra rätter. På morgonen stressar jag, vill ha allt färdigt till öppning, vill vara perfekt. Det går bra, maten blir klar och gästerna nöjda. Jag samtalar med en del, mest lyssnar jag på deras samtal. Tänker oavbrutet, som alltid. Äter broccolisoppa och hembakat bröd, dricker massor av gott kaffe. På kvällen går jag ut med vänner, jag gråter för jag känner massa känslor nu som jag inte

vågat känna innan, typ som att jag varit så rädd för min sjukdom men det kan man ju inte tänka på, i alla fall inte när man är mitt i det. Nu kommer dessa känslor, rullar in över mig då och då och jag törs faktiskt släppa och gråta framför mina vänner fast jag inte ens är så full, inte har kärlekssorg, inte blivit lämnad. Jag är trött efter hela dagen, lyssnar mycket på kvällen. Pratar om nationalstaterna, rasismen och sexismen. Ikväll är det inte jag som blir kallad *han* men en annan tjej i min klass.

Dag 11 18/2

Vaknar 10:30

Precis som igår går jag till den ekologiska butiken och köper de grönsaker som är påväg att bli dåliga. Jag får dem för halva priset och tar med dem till caféet, sätter igång soppa och omelett. Idag blev det blomkålssoppa, så himla gott. Jag har flera gäster som jag känner sedan innan, vi pratar och jobbar var och en för sig, jag bjuder på kaffe och kakor. Är så trött idag för jag sov för lite, kom hem sent och ångrar mig nu. Tänker på skillnaden i den person jag är på insidan och den jag presenterar, den officiella och offentliga. Idag är den trött inåt men glad och ordentlig utåt. Jag bränner nästan några bullar men det går bra. Lyssnar på filosofiska rummet, filosofin och vetenskapen och deras relation. Tycker minsann att det ändå är filosofin som är viktigast. Vetenskapen är ju skapad utifrån en filosofi, bara det att vi inte pratar om den. Vetenskapen är ju sann. Fast nej, den är ju också skapad i kulturen, av kulturen. Jag pratar om sätt att skriva på med gästerna, hur arbetet sker inne i huvudet hela tiden från att uppgiften delats ut trots att det bara blir ord på papper natten innan inlämning. Till skillnad ifrån nu då, när handen ska styra tanken.

Dag 12 19/2

Vaknar 11.00

Sista dagen på café, det regnar när jag går till jobbet. Mycket. Min vän är i receptionen bredvid caféet idag och det är roligt, vi har inte så många gäster så vi slappar ganska mycket. Jag sitter i soffan och försöker vila mina fötter, fötterna gör så ont. Många minuter stilla, jag ser rakt fram, landar i att jag skapat all denna maten och denna atmosfär och är i den. Idag pratar jag med receptionisten men knappt med några gäster. Vi pratar om att starta en textgrupp, han vill starta den och ha mig med. Jag blir glad och det känns bra. Berättar om detta projektet. Vi pratar om identitetspolitik och möjligheterna i att börja positionera sig, att det kanske blir positivt när det blir så tydligt att makthavarna ljuger. Jag är så trött nu. Tänker på hur jag presenterats så mycket tid att tänka på, och att jag måste göra det, för de flesta har inte all den tiden. Hur orkar människor som arbetar i sitt anletes svett hela dagarna engagera sig politiskt eller i sina medmänniskor? Jag hoppas på framtiden och medborgarlönen. Vi behöver inte arbeta mer. Det är någon annans sanning. Tack gud för revolutionerna och 8-timmars

arbetsdag. Men åtta timmar är allt för länge. Efteråt är jag tömd. Kroppen skriker, jag går på autopilot, jag vill hem till min säng. Städar innan stängning för det är tomt i cafét och så går jag hem precis när klockan slår 18.00. Jag köper en läsk på butiken och äter rester av omeletten ifrån cafét. Ser lite på datorn och tänker på projektet. Somnar någon gång efter 23.00 med en härlig känsla av helg i kroppen. Strax innan jag somnar och fantiserar fram början till en dröm så är jag inte längre rik, vacker och smal utan ligger i en säng ungefär som den här fast i ett litet hus på landet, och så hör jag djuren strax utanför. Jag har byggt huset så att vi sover vägg i vägg, hästarna gnäggar och det är kallt ute men inte inne hos oss.

Här tar jag en dag av helg utan tanke på projektet. Det är inte sant denna gång heller men jag behöver få låtsas. Jag sover länge, sen somnar jag igen efter bara några timmar. Tar det lugnt hemma och handlar mat på kvällen. Tänker på att den president som är mest central i detta projekt påstår saker om Sverige och hur det egentligen går med invandringen. Har fått lära mig att Norge påstår ungefär samma sak. Och såklart de svenska nazisterna.

VECKA TRE OCH JAG VÄNDER BLICKEN INÅT

Dag 13 21/2

Vaknar 13.00

Dröm: Jag drömmer intensivt. Flera olika delar. Jag är både i dröm-Bergen, mitt nuvarande liv, i dröm-Norrköping där jag flyttat ifrån och kanske tillbaka till och även på landet där jag bodde som barn. Allt verkar ske samtidigt. Jag är på ett stort köpcenter och letar efter min familj. Jag är tvungen att köra mormor till gammelmormors begravning, jag kan inte köra bil och vi är försenade. Min expojkvän dricker upp mitt sista kaffe. Jag är på festival med mina systrar, jag bor i ett hus med mina bästa vänner, jag tar hand om min bästis dotter. Jag bor i mormor och morfars gamla hus och har räddat tre små djur som jag tar hand om och ger frukt och vatten. Jag städar deras små burar.

Det sista jag minns är att jag är ute i snön med en gammal vän och mammas hund, vi är jagade och vi ska bli dödade. En man med en större, farligare hund jagar oss. Vi ligger i ett dike i det iskalla vattnet och försöker hålla andan.

Tankar om sanningen: Det sprids så mycket desinformation just nu. De pratar i internationella media om hur flyktingkrisen i Sverige gjort Sverige till ett helvete. Det är

nåttroll och rasistisk media som plockas upp av stora amerikanska och ryska media, från början en osanning som sprids vidare i cirkelresonemang. Det är faktiskt otäckt. Nu är det ändå mitt land, där jag är född och uppväxt. Anarkist eller inte. Det är otäckt hur osanning kan spridas, en politiskt färgad världsbild som inte har bäring i verkligheten och faktiska skeenden. Det finns vissa sociala problem i vissa områden i Sverige på grund av segregationen som var inbyggd som en naturlig del i det svenska folkhemsbygget. Det finns sociala problem i vissa områden på grund av rasismen som människorna i dessa områden möter, de strukturer som ger dem en marginaliserad position i det stora svenska samhället, eller för all del i hela västvärlden. MEN märk mina ord; våldtäkter, kriminalitet, bruk av tunga droger är GARANTERAT vanligare i innerstaden i t.ex. Stockholm, men vem skärskådar de vita bratsen? Vem markerar deras ekonomiska brottslighet som ett hot mot nationen? Ingen. Det är de mörka, de med fel religion, de andra, det är de som är problemet. Som vanligt. Och alla blir saliga på sin egen tro. Det finns så många rum i nutid, dåtid, framtid, eventuella parallella rum i vilka vi kunnat leva. Och så är det detta som är förhärskande.

Känslor: Vaknar förkyld. Sovit länge, simmig i huvudet. Irriterad på att jag blir sjuk igen nu, varför kan jag inte få jobba på? Jag har mycket att göra, fullt schema, dagarna går och snart ska detta projekt presenteras. Jag är snorig och har en konstig känsla i lederna. Stressar ur på eftermiddagen. Det är så jobbigt att inte veta var man ska ta vägen, så jobbigt att bli bedömd och prestera. Jag vill bara vara, vara trygg. Vara sann? Det är jobbigt att vara i den här processen, utlämnande och osäkert. Pratar med min syster och då känns det bättre. Hon är som jag, hon vet saker, och hon lovade mig att allting kommer att bli bra.

Mat: Dricker kaffe till frukost. Bakade bröd inatt för jag kunde inte somna, hade huvudvärk, det var väl förkyllningen. Äter en matlåda med soppa och bröd till lunch. Dricker ännu en kopp kaffe, och en öl på café. Äter omelett och nudlar till kvällsmat.

Saker jag gör: Planerar våren och allt jag ska göra. Skriver i kalendern, försöker få överblick. Hur lång tid tar varje del av projektet? Hur mycket orkar jag jobba? Blir ledsen och går och träffar en kompis i klassen. Vi pratar om det här, om att inte kunna veta och bestämma. Hon berättar om sitt projekt som handlar om narrativ, det gör väl det här också tänker jag. Både de stora och de små, detta som jag skapar.

Research: Ord, språk, sammanhang. Överlappningar av narrativen i det lilla och det stora. Falska nyheter och cirkelresonemang. Demagogen.

Dag 14 22/2

Vaknar 12:40

Dröm: Drömmer igen flera drömmar, intensivt. Är på badhus med min barndomsvän. Har sex i ett kök hemma hos min arbetskamrat. Det är sommar och vinter och jag är på festival med min syster och på semester i husvagn med familjen.

Tankar om sanningen: Idag tänker jag mycket på bilden av konstnären, konstnärers roll i samhället och de former genom vilka vi representerar oss själva och hur vi blir representerade av andra. Det finns ingen sanning i konsten att förstå, det finns bara ett luftslott byggt av avgränsningar mellan olika mening och betydelse. Avgränsningar mellan utövare och publik, invigda och oinvigda. Konsten är svårt missförstådd. Folk tror att den ska göra något eller vara något speciellt, men det är bilder utifrån. Utifrån något som speglar tillbaka. Om alla bara blundar kan de känna den i sig, och alla kan få plats i konsten. Det är bara att konstscenen är minst lika (antagligen mer) konservativ som alla andra fält i världen och det råkar vara ett fält som handlar om att uttrycka sig, kommunicera. Konsten är ett verktyg, inte ett mål.

Känslor: Jag är på bättre humör idag, fortfarande snorig och tung i huvudet men märker att jag har lite mindre att göra än vad jag trodde så jag kan ta det ganska lugnt. Låter mig vara sjuk. Överlevde livskrisen igår och kom ut på andra sidan. Jag är positiv ändå, mot framtiden, angående projektet.

Mat: Jag äter hembakat bröd med de sista omelettresterna till frukost. Dricker några koppar kaffe. På kvällen äter jag stekta nudlar med zucchini.

Saker jag gör: Jag gör en stipendiesammanställning och uppdaterar min hemsida. Hemsidan tar nästan hela dagen. Tvättar samtidigt, och noppar ögonbrynen och mustaschen och lyssnar på radio nästan hela dagen. Det regnar och jag går till butiken och köper tobak. Hänger min tvätt och sitter med hemsidan igen. På kvällen lyssnar jag på dokumentär och skriver.

Research: Det pratas mycket om de olika läger som nu målas upp i medierna, just om Sverige men jag tänker att det som vanligt handlar om vi och dom. Människor befäster sin världsbild genom sina egna narrativ. Lyssnar på radion och all skit de oskrålar ur sig. Jag läser om gamla språk och gamla religioner, undrar vad som hände här innan allt detta. Har det alltid varit likadant? Samma hästar i lopp som man kan sätta pengar på? Förhistorisk tid betecknar all tid innan skriftliga källor, innan vår gemensamma historia. Som alltid var en historieskrivning, inte en faktisk sanning. Hur många

dokument hittades av alla som fanns? Hur många förstördes? Vad fanns i biblioteket i Alexandria?

Lär mig begreppet gerotranscendens, är det vad detta kommer ifrån? Hur jag blev såhär? Den tidiga konfrontationen med dödligheten? Undrar om det är därför jag har så lätt att lyfta blicken, inte har alls svårt att se det lilla och meningslösa i de rådande samhällsnormerna. Jag känner det ju redan i mig, vi hör ihop, världen är ett, förståelsen sitter i kroppen. Jag VET vad som är rätt. Folk som inte känner såhär kan såklart inte förstå det.

Dag 15 23/2

Vaknar 11:50

Dröm: Jag är tonåring igen och hänger i förorten med min syster och ett gäng killar. Polisen följer efter oss men vi är snabba och vet alla gömställen. Vi har inte gjort något, vi är bara ute och umgås. Det är sommar, vi äter pizza och plankar på tunnelbanan.

Tankar om sanningen: Funderar mycket på kroppen och att vara i den, och tyst umgänge och förståelse. Tänker på gerotranscendens och pratar om det på kvällen med en vän som också sett döden i vitögat. Tänker också på och pratar om kanon, elitismen och subjektiva val som förkläds till objektiva, typ juryer på konsthögskolor och vem och vem inte som kommer på intervju. Varför är vi i grunden konstnärer och varför måste vi fortsätta oavsett hur måna nej vi får? Tänker också på känslorna som vi sprider, energierna, och hur man förhåller sig till dem. Jag är känslig när jag är hungrig och trött, det är som att brandväggen, kroppens försvar blir svagare. Känner av när arga och ledsna människor kommer in i rummet. Jag ser dem inte i ögonen.

Känslor: Är förkyld men glad, njuter av att arbeta i tystnad och av den härliga bekräftelse-känslan som inbjudan till intervjun gav. På kvällen efter jobb väldigt trött och sjuk men på väldigt bra humör, går ut och firar med vänner. Ont i armen igen av att hacka så mycket grönsaker men har läst att högerarmen är den del av chakrasystemet där gammal energi lämnar kroppen, jag vet att det var det som hände med armen. Jag är sann mot mig själv nu och jag är så glad att jag kom på intervju med min ärliga portfolio. Jag vaknade faktiskt med ont i armen dagen efter jag skickat den första, inte för att jag skrivit för mycket utan för att jag tagit ett steg mot min sanning.

Mat: Äter inget på hela dagen utom några kex och en morot. Glömmer äta innan jag går hemifrån och sedan har jag inte tid eller råd. Dricker kaffe och på kvällen öl. Länge sedan jag åt så dåligt, märker hur dåligt jag mår.

Saker jag gör: På morgonen och dagen är jag hemma och mailar och tar det lugnt. Handlar till och lagar mat inför portfoliodagen tillsammans med en ny kompis i första året. Vi står i köket på skolan och hackar och bakar bröd hela eftermiddagen. Många kommer förbi och öser ur sig tankar och energi, På kvällen går jag med mina klasskompisar på konstevent för att fira att jag och flera andra kom på intervju på en masterutbildning. Jag träffar flera gamla älskare och one-night stands och tänker på hur mycket jag utvecklats, hur mycket vatten som kan rinna under broarna på relativt kort tid.

Research: Jag pratar och diskuterar, tänker på att projektet börjar komma mot sitt slut och på vad jag har kommit fram till. Vi pratar om framtiden utanför institutionen och att förhålla sig till varandra och samtiden. Tänker igen på kroppen och de faktiska skeendena när jag lagar mat. Ser mina händer likna händerna till generationerna bakåt i min historia när jag skalar morötter. Tänker på arvet och framtiden. Är på konstevent, ser performance och hänger. Slappnar av och känner mig barnslig, blir full och skrattar och dansar.

Dag 16 24/2

Vaknar 08:55

Dröm: Jag minns inte min dröm, jag var full när jag somnade.

Tankar om sanningen: Tänker på alla de skilda verkligheter och positioner som sitter samman till det stora nät som är mänskligheten och existensen. Vissa är rika, vissa är fattiga, vissa är privilegierade och vissa marginaliserade. Pratar på natten innan jag går hem och sover om vad jag vill som konstnär, om att jag vill ta det här privilegiet att få se och tänka och göra det för alla som måste plöja en åker. Försöka använda det till att göra att fler som vill tänka och tänker får göra det. Vidga perspektiv, försöka få människor att närma sig varandra. Vi har alla våra egna lögner som vi lever våra liv efter, men djupt i maggropen så känner alla (som vågar känna) vad som egentligen är rätt och fel. Jag tror det finns så många som inte sover gott om natten eller som blir sjuka i kroppen av att trycka undan vissa tankar och känslor. Egentligen är inte människan varken god eller ond, men egentligen är vi flockdjur som måste hjälpa andra för att hjälpa oss själva. Jag tror på att det är möjligt, att vi i vår livstid kommer få se slutet på kapitalismen och följaktligen det som kommer efteråt. Jag vill hjälpa till att göra slut på systemet genom att presentera alternativ. Detta projekt har varit en undersökning av min position i det och vad de olika positionerna innebär i ett lögnaktigt system som detta. Den enda egentliga autenciteten är att allt levande hänger samman i olika kretslopp, små som i en glasburk vilken innehåller en självförsörjande planta som blev vattnad senast för över 40 år sedan, och stora som i de enorma planetära

rörelserna som pågår långt bortom våra synfält i universum. Inne i magen, i hjärtat, i kroppen finns den kunskapen hos alla. Vi hör ihop och vi måste lyfta blicken från marken. Vi kan finnas på flera platser samtidigt oavsett vilken stig vi går, och vi kan se varandra i ögonen. Vi måste.

Känslor: Trött och sjuk men glad och tillfreds, stannar hemma och myser och försöker bli frisk. Dålig i halsen, det var för kallt i natt. Stressad först för att jag missade jobbet nu på morgonen och att min pengaöverföring inte gick igenom så jag är pank i helgen.

Mat: Är så vrålhungrig när jag vaknar men för sjuk för att orka laga mat. Gör spenatpannkakor med tomat- och paprikaröra och dricker kaffe. Hade tänkt köpa pizza idag för att fira men jag har ju inga pengar på kortet. På kvällen värmer jag hamburgare ifrån frysen och äter med hembakat bröd, grönsaker och hummus.

Saker jag gör: Är hemma och slappar. Skriver jobbansökan och pratar med en performancegrupp som jag kanske ska ha praktik hos i höst. Hänger undan tvätten och pratar i telefon, min syster har fått en lägenhet, jag är så glad. Känner på tanken att jag kanske får flytta tillbaka till Sverige och den kultur som är min egen, den jag kommer ifrån och på sätt och vis alltid kommer höra hemma i. Men jag är annorlunda nu, jag är inte bara svensk längre. Eller det var jag förvisso aldrig, men nu ser jag kulturen för vad den är - en av alla nationalstaterna, en besatt av konsensus. Samma strukturer, kanske i förkant på vissa saker men helt efter på andra beroende på att de inte låtsas om. Lagar mat och söker jobb. Planerar för resten av månaden. Detta blir processens sista dag. På natten bakar jag ett bröd för jag kan inte somna. Äter och träder in i drömmarnas land.

Research: Pratar på natten, berättar och frågar. Lyssnar på radio. De gör sammandrag av veckan och jag vet redan allt, jag har lyssnat så mycket. Jag planerar för läsning av böcker och artiklar jag samlat på mig under projektet, och det får bli nästa del av projektet.

Jag sa att jag skulle åka dit den dagen

Jag sa att jag skulle åka dit den dagen,
den dagen sa jag att jag skulle åka.
Jag åkte över fjällen och haven
och dag och natt var lika långa.
Jag sa att jag skulle åka dit
och de sa de andra också,
och åkte dit gjorde jag,
och grät när jag vände mig om.

Det var den dagen jag åkte
som jag sagt att jag skulle göra.
När jag kom fram dit var det dag
Vi reste i himmelen ovan molnen
Det var dit jag sagt att jag skulle åka
Ovan molnen grät jag när jag åkte dit

Jag kom fram när det var dag
Det var dag den dagen jag kom
Innan dagen var det natt och
Det var natten det tog min resa
Solen lyste på den dagen jag kom
Solen lyser alla dagar på den dagen
Dit jag kommit nu lyser solen varje dag
Varje dag lyser solen dit jag rest mig

Solen värmde mitt ansikte
Som jag sagt att det skulle göra
Det är en stark sol som värmer mig
Värmer kroppen och värmer hjärtat

Varje dag värmer den här solen
Varje natt värmer den här solen
Då när den går ner värmer den
Någon på andra sidan jorden

Det var natt den tiden det tog att resa
Det var natt när vi flög ut över havet
Den dagen vi flög ut över havet
Var det natt och jag grät
Det är dag nu och om
Och om igen är det dag
Solen värmer det som sov
Solen öppnar det som stängts

Process 2:

Detta är anteckningarna från den andra processen under vilken jag hade vänt på alla yttre förutsättningar. Jag var på besök långt borta (I Brasilia), jobbade med något nytt, umgicks med nya människor och antecknade inte utifrån någon styrd form över huvud taget. Det var först då jag kände att jag kunde förlösa projektet och mina tankar kom till en slutsats.

Idag var jag med om något väldigt speciellt. Jag och arbetsgruppen som ska ställa ut på Memorial of the Indigenous peoples nästa vecka träffades på museets trappa för att få en introduktion av en hövding ifrån Tukano-folket vid namn Alvaro. Han var en gammal man, ganska kort och tjock, med bar överkropp, jeansbyxor och en stor fjäderkrona på huvudet. Han var målad i ansiktet och bar traditionella smycken. Först presenterade han sig, och hur han var en ledare för sitt folk i rakt nedstigande led ifrån många århundraden, med samma namn som sina förfäder. Han berättade kort om bakgrunden till museet och urfolkens situation, och sedan började han spela på sin trumma och sjunga. Det var en av de vackraste sånger jag hört, så sorgsen och djup. När han såg mig i ögonen började jag gråta.

Vi gick in och han guidade oss genom museet, urfolkens kultur, och deras värdegrund. De visar många traditionella objekt i utställningen och han beskrev deras funktion och kulturella betydelse. Det var en ganska lång historia som han berättade, i olika delar men med samma mening; Deras land blev taget, deras kultur blev missförstådd och undantryckt och deras rättigheter negligerade. Dessa stolta folk med alla sina olika språk och deras djupa gamla kunskap.

Museet är byggt i en spiral som leder in till den öppna gården i mitten, där en traditionell 'domarring' byggd av avhuggna trästockar bildar byggnadens centrum. Vi samlades på trästockarna i en ring, och han stod i mitten bredvid sin fjäderbeklädda och smyckade stav. Han fortsatte prata om hur detta var platsen där de har möten, både med t.ex. regeringen och med andra urfolk. T.ex. hade de 'blonda indianerna' (Samerna) varit där på utbyte. Platsen har en enormt stark energi, en lugn men samtidigt mycket kraftig. Han beskrev hur urfolkens kultur handlar om kunskap, kärlek, och fred och pratade om konstnärernas roll i världen. Konstnärerna är de som kan sprida meningen, det vackra, i urfolkens kultur. Han pratade om oss som hans änglar, fåglarna som nu kan fortsätta berättelsen han berättat, föra den vidare genom konsten och ny muntlig tradition. Han pratade också särskilt om kvinnornas betydelse, de som också lär barnen sin kunskap.

Han sjöng igen, och pratade igen, och många i gruppen grät och var djupt berörda. Han pratade mycket om guds, den stora faderns, betydelse och att alla folk delar samma gud; även hans och de kristna kolonisatörerna. Några av 'hans barn', ungdomar ifrån urbefolkningar sjöng också och spelade på trummor. Akustiken är speciell i domarringen, som har ett litet vitt skulpturalt tak högt uppe i luften, som skyddar mot solen och skapar höga 'ekon' ifrån de som talar nedanför.

Vi blev inbjudna att som avslutning få ta del av en ceremoni där han, genom ett gammalt traditionellt verktyg byggt av fågelben blåste in ett pulver av magiska växter i näsan på en. Många av de brasilianska studenterna ville, och jag var först av skandinaverna att ställa mig i kö. Vi fick förklarat för oss att det inte var droger, utan örter och växter med läkande egenskaper i en hemlig blandning som blivit missförstådd av kolonisatörerna och därför varit förbjuden fram tills relativt nyligen. Under hela mötet hade vi som vanligt behov av att flerspråkiga medlemmar i gruppen tolkade, och när det var min tur att gå fram till hövdingen så kom den brasilianska projektledaren Deborah, en mycket härlig kvinna vars systems lägenhet vi just nu bor i, för att tolka åt mig.

Den gamle mannen frågade först om jag förstod vad som skulle hända, sedan om jag gjort det förut, och sist om jag ville. Jag svarade ja. Vi stod mycket nära varandra, öga mot öga, när han mätte upp örtpulvret i handen och jag var nervös för vad som skulle hända och om jag skulle klara det. Många före mig i kön hade gråtit och behövt gå iväg efter ritualen. Men så tittade han mig i ögonen och så sa han; När man tänker väldigt mycket så blir neuronerna trötta och går sönder. Detta kommer läka dina neuroner och hjälpa dig producera nya. Du kommer inte vara trött längre, du ska alltid ha energi, och kommer inte vara en sån som klagar mer. Sedan slöt han ögonen och pratade med sitt redskap, innan han förde det mot min ena näsborre. Jag höll andan, och så blåste han in pulvret i min hjärna. Tårarna kom direkt, det var starkt, men kändes som att tårarna föll mer för att något släppte än för att det nuddat tårkanalen. Kort efter förde han redskapet mot min andra näsborre och blåste. Jag hostade inte, nös inte, utan försökte stå stilla när han lade handen på mitt bröst och blåste i handen, som för att jaga bort något. Bröstet är hjärtchakrat, där jag haft mycket sorg och rädsla. Sedan lade han handen på min panna, nästan exakt mellan ögonen, och gjorde samma sak. Jag tackade och gick åt sidan. Min lärare som hört vad han sa bad mig sätta mig ned, men jag var inte vimmelkantig utan uppfylld av ett stort lugn. Jag satte mig ned och pratade lite med några av brasilianarna i gruppen och det kändes i kroppen ungefär som att en inre klocka börjat gå mycket långsammare, lugnare. Jag var inte trött, utan mycket rofylld. Det var först flera timmar senare som jag förstod vad han egentligen sagt. Den här mannen såg rakt igenom mig och alla andra som var där, och visste saker som han 'inte kunnat veta' om oss allihop. Han avslutade vårt möte med ännu en ritual där han

välsignade oss alla och tackade oss för att vi vill hjälpa hans folk, hans bröder och systrar, att sprida sina ord.

Vi drack vatten och samlades utanför för att ta bussen tillbaka till skolan. Jag satt ensam i bussen och såg länge ut genom fönstret.